

Si consurrexistis cum Christo

(kázání na Bílou sobotu)

Svatý Pavel říká: Jestliže jste vstali z mrtvých s Kristem, hledejte tedy to, co je ve výši, kde sedí Kristus po pravici svého Otce a požívejte věci vysoké a nechtějte okoušet toho, co je na zemi." A pak říká ještě další slovo: "Jste mrtví a váš život je skrytý s Kristem v Bohu v nebesích. A za třetí, když ženy hledaly našeho Pána v hrobě, našly tam anděla "jehož obličej byl jako blesk a jehož šaty byly jako sníh a ten k ženám promluvil: 'Koho hledáte? Hledáte-li ukřižovaného Ježíše, ten tu není.'" Bůh ovšem není nikde. Tou nejnicotnější částkou Boha se zaplní vše stvoření, ale jeho velikost není nikde. Neodpověděly mu, neboť jim bylo z anděla nevolno, když nenalezly Boha. Bůh tpořiz není tu ani tam, není vprostoru ani v čase.

A svatý Pavel říká: "Jestliže jste vstali z mrtvých spolu s Kristem, hledejte to, co je ve výši." A jedním slovem přítom mání dvojí. Někteří lidé se drží zpřima jen napůl a cvičí se jen v jediné ctnosti a ne v jiných. Jsou lidé, kteří jsou od svého přirození nešlechetní a ti touží po bohatství. Někteří jsou svou přirozeností ušlechtlejší a nepídí se po zboží, ale chtějí si dobýt cti. Jeden mistr říká, že všechny ctnosti spolu nutně souvisejí. Jakkoli je jeden člověk náchylný spíše k určité ctnosti než k pěstování jiné, peřsto splu nutně souvisejí. Někteří lidé se napraví úplně, nejsou však vzkříšeni s Kristem, neboť vše, co je jeho, jednou vstane.

Na druhou stranu opravdu shledáváme lidi, kteří vstali spolu s Kristem, ale musí se to prokázat mnohým způsobem, že někdo doopravdy s Kristem vstal.

Učitelé říkají, že doopravdy vstal ten, který už neumře. Žádná ctnost není tak veliká, že by se nenalezli lidé, kteří by ji nedosáhli ze síly přirozenosti, neboť zázraky a znamení často způsobují přírodní síly; neboť všechny vnější skutky, které kdy byly shledány u svatých, se nakonec shledaly i u pohanů. Proto říká: musíte vstát z mrtvých s Kristem, jen on je shůry, kam žádná přirozenost nedospěje. Vše, co je naše, má spolu s námi vstát z mrtvých.

Jsou tři znamení toho, že jsme spolu vstali z mrtvých. První je to, že hledáme to, co je na výšinách. Druhé to, zda okoušíme to, co je na výšinách. A třetí, zde nepožíváme nic z toho, co je na zemi. A svatý Pavel říká: "hledejte to, co je na výšinách." Ale kde a jak? Král David mluví: "Hledejte boží tvář."

Co se projevuje v mnohém, musí být nutně na výšinách. Co působí oheň, musí být svým bytím nutně z výšin, jako nebesa a slunce. Naši nejlepší učitelé tak soudí, že jsou byla nebesa místem všech věcí, ale přesto nemají žádné místo - žádné přirozené místo - ale všemu místo určují. Má duše je nedílná, ale přesto je celá v každém údu. Když hledím svým okem, neslyší to mé ucho; a když ucho naslouchá, oko to nevidí. A skrze tělesný zrak a sluch ke mně dospívá i duchovní. Mé oko ve světle vidí barvy; ty ale do duše nevnikají, jsou jen průvodními, pomíjivými zjevy. Vše, co přijímají vnější smysly a co se vnáší do ducha, přichází vzhůru před anděla a ten to vtiskne do vyšší části duše. A učitelé říkají: Co je nahoře, pořádá a zakládá to dole. Proto říká svatý Jakub: "Vše zboží a každý dokonalý dar přichází shůry." Kdo vstal spolu s Kristem, toho znakem je, zda hledá Boha nad časem. A kdo hledá Boha nad časem, ten hledá mimo čas.

A také říká: "Hledejte to, co je na výšinách." A kde hledat? "Tam, kde Kristus sedí po pravici Otce." Kde sedí Kristus? Nesedí nikde. Kdo hledá na nějakém místě, nenajde ho. Jeho nejnicotnější částka je všude, jeho svrchovanost nikde. Jeden mistr říká: Kdo něco obsáhne myšlením, Boha v tom neobsáhne. Slovo "Kristus" znamená tolik co "pomazaný"; pomazaný Duchem Svatým. Učitelé praví, že sedět znamená klid, a míní, že není času. Co se totiž někam ubírá a proměňuje, nemá klid. Jiný klid nepomáhá. Náš Pán říká: "Já jsem Bůh a neproměňuji se."

Kristus sedí po pravici Otce. To nejlepší, čeho nám může Bůh popřát, je jeho pravice. Kristus říká: "Já jsem dveře." Prvotní výron, kterému Bůh dal vyprýstit, je když plodí Syna a ted zas zpětně vplývá do Otce. Řekl jsem jednou, že branou je Svatý Duch: v něm ve své dobrotě plodí veškeré tvorstvo.

Kdekoli je nějaký přírodní člověk, tam se počíná dílo jeho pravice.

Jeden mistr říká, že nebesa se počala přímo z Boha. Jiný mistr říká, že tomu není tak, neboť Bůh je duch a čiré světlo; proto cokoli počaté přímo Bohem musí být nutně duchovní a čiré světlo. A jeden mistr zase říká, že je

nemožné u prvotního výronu, v němž se Bůh vydává, aby se z něj počalo cokoli tělesného - musí to být světlo nebo čirý duch.

Nebesa jsou nad časem a příčinou času. Jeden mistr říká, že nebesa jsou ze své povahy tak vznešená, že se nemohou sklonit k tomu, aby byla příčinou času. Podle své přirozenosti tedy nejsou příčinou času, ale ve svém oběhu jsou příčinou času, ale jsou mimo čas, který je jakýmsi okrajem nebes. Můj vzhled není mou přirozeností; je vůči mé přirozenosti okrajovým jevem; a naše duše je vysoko nad ní a je skrytá v Bohu. A neříkám jenom "nad časem" ale více - skrytá v Bohu. Znamená to nebesa. Vše tělesné je okrajové, náhodné a pokleslé. Král David říká: "Tisíc let je před Bohem jako jeden den, který pominul, neboť vše co přišlo a pominulo je u něj nyní, v jediném okamžiku."

Bůh nám pomoz, abychom dospěli do tohoto jeho okamžiku. Amen.